

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 182/2011

z dnia 16 lutego 2011 r.

ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 291 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W przypadku gdy konieczne są jednolite warunki wykonywania prawnie wiążących aktów unijnych, akty te (zwane dalej „aktami podstawowymi”) mają powierzać uprawnienia wykonawcze Komisji lub, w należycie uzasadnionych przypadkach oraz w przypadkach przewidzianych w art. 24 i 26 Traktatu o Unii Europejskiej, Radzie.

(2) To prawodawca, przy pełnym poszanowaniu kryteriów ustanowionych w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”), decyduje w odniesieniu do każdego aktu podstawowego o powierzeniu Komisji uprawnień wykonawczych zgodnie z artykułem 291 ust. 2 tego Traktatu.

(3) Dotychczas wykonywanie uprawnień wykonawczych przez Komisję regulowane było decyzją Rady 1999/468/WE ⁽²⁾.

(4) TFUE wymaga obecnie, aby Parlament Europejski i Rada ustanowiły przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.

(5) Konieczne jest zapewnienie, aby procedury przeprowadzania takiej kontroli były jasne, skuteczne i proporcjonalne do charakteru aktów wykonawczych, a także aby odzwierciedlały wymagania instytucjonalne nakładane przez TFUE oraz doświadczenie zdobyte w trakcie wykonywania decyzji 1999/468/WE i powszechną praktykę stosowaną przy tej okazji.

(6) W przypadku tych aktów podstawowych, które wymagają, aby państwa członkowskie kontrolowały przyjmowanie aktów wykonawczych przez Komisję, właściwe jest, na potrzeby takiej kontroli, aby powołać komitety złożone z przedstawicieli państw członkowskich, którym przewodniczyłaby Komisja.

(7) W stosownych przypadkach mechanizm kontroli powinien obejmować przekazanie sprawy do komitetu odwoławczego, który powinien się zbierać na odpowiednim szczeblu.

(8) Mając na uwadze uproszczenie, Komisja powinna wykonywać uprawnienia wykonawcze zgodnie z jedną z tylko dwóch procedur, a mianowicie: procedurą doradczą lub procedurą sprawdzającą.

(9) W celu dalszego uproszczenia do komitetów powinny mieć zastosowanie wspólne zasady proceduralne, w tym również kluczowe przepisy dotyczące ich funkcjonowania oraz możliwości wydania opinii w drodze procedury pisemnej.

(10) Należy ustanowić kryteria wyboru procedury przyjmowania aktów wykonawczych przez Komisję. Aby osiągnąć większą spójność, wymogi proceduralne powinny być proporcjonalne do charakteru i oddziaływania aktów wykonawczych, jakie mają zostać przyjęte.

(11) Procedurę sprawdzającą należy stosować w szczególności w przypadku przyjmowania aktów o zasięgu ogólnym, mających na celu wykonanie aktów podstawowych, oraz szczególnych aktów wykonawczych o potencjalnie dużym oddziaływaniu. Procedura ta powinna zapewniać, aby akty wykonawcze nie mogły zostać przyjęte przez Komisję, jeśli nie są one zgodne z opinią komitetu, z wyjątkiem bardzo wyjątkowych okoliczności, w przypadku których mogą mieć zastosowanie przez ograniczony okres czasu. W przypadku gdy komitet nie wyda opinii, procedura powinna także zapewnić, aby Komisja miała możliwość przeglądu projektów aktów wykonawczych, uwzględniając opinie wyrażone w ramach komitetu.

(12) W przypadku gdy akt podstawowy przyznaje Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do programów o znacznym wpływie na budżet lub ukierunkowanych na państwa trzecie, należy stosować procedurę sprawdzającą.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2010 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 14 lutego 2011 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

- (13) Przewodniczący komitetu powinien dokładać starań, aby znaleźć rozwiązania cieszące się największym możliwym poparciem w komitecie lub w komitecie odwoławczym, a także powinien wyjaśnić sposób, w jaki wzięto pod uwagę dyskusje i propozycje poprawek. W tym celu Komisja powinna zwracać szczególną uwagę na opinie wyrażone w komitecie lub w komitecie odwoławczym w odniesieniu do projektów ostatecznych środków antidumpingowych lub wyrównawczych.
- (14) Rozważając przyjęcie innych projektów aktów wykonawczych dotyczących szczególnie wrażliwych sektorów, zwłaszcza opodatkowania, zdrowia konsumentów, bezpieczeństwa żywności i ochrony środowiska, Komisja, w celu znalezienia zrównoważonego rozwiązania, będzie, tak dalece jak to możliwe, działać w taki sposób, aby unikać sprzeciwiania się jakemukolwiek dominującemu stanowisku, jakie może wyłonić się w komitecie odwoławczym przeciwko stosowności aktu wykonawczego.
- (15) Procedura doradcza powinna co do zasady mieć zastosowanie we wszystkich pozostałych przypadkach lub w przypadku gdy zostanie uznana za właściwszą.
- (16) W przypadku gdy przewiduje to akt podstawowy, powinno być możliwe przyjęcie aktów wykonawczych, które mają mieć natychmiastowe zastosowanie ze względu na szczególnie pilną potrzebę.
- (17) Parlament Europejski i Rada powinny być niezwłocznie i regularnie informowane o pracach komitetów.
- (18) Parlament Europejski albo Rada powinny móc w każdym momencie zwrócić uwagę Komisji, że w jego albo jej opinii projekt aktu wykonawczego przekracza uprawnienia wykonawcze przewidziane w akcie podstawowym, uwzględniając ich prawa odnoszące się do kontroli zgodności z prawem aktów unijnych.
- (19) Należy zapewnić publiczny dostęp do informacji na temat prac komitetów zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽¹⁾.
- (20) Komisja powinna prowadzić rejestr zawierający informacje o pracach komitetów. W związku z tym mające zastosowanie do Komisji przepisy dotyczące ochrony dokumentów niejawnych mają również zastosowanie do korzystania z tego rejestru.
- (21) Należy uchylić decyzję 1999/468/WE. Aby zapewnić przejście między systemem przewidzianym w decyzji 1999/468/WE i niniejszym rozporządzeniem, wszelkie odesłania w istniejących przepisach do procedur przewidzianych w tej decyzji, z wyjątkiem procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą przewidzianej w jej art. 5a, należy rozumieć jako odesłania do odpowiednich procedur przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Na potrzeby istniejących aktów podstawowych zawierających odesłania do art. 5a decyzji 1999/468/WE, należy tymczasowo utrzymać skutki tego artykułu.
- (22) Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na ustanowione w TFUE uprawnienia Komisji dotyczące wykonywania przepisów w dziedzinie konkurencji,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy i zasady ogólne rządzące mechanizmami, które mają zastosowanie w przypadku gdy prawnie wiążący akt unijny (dalej zwany „aktem podstawowym”) określa potrzebę ustanowienia jednolitych warunków wykonywania i wymaga, aby przyjęcie aktów wykonawczych przez Komisję podlegało kontroli państw członkowskich.

Artykuł 2

Wybór procedury

1. Akt podstawowy może przewidywać zastosowanie procedury doradczej lub procedury sprawdzającej, uwzględniając charakter lub oddziaływanie wymaganych aktów wykonawczych.

2. Procedurę sprawdzającą stosuje się, w szczególności, w przypadku przyjmowania:

a) aktów wykonawczych o zasięgu ogólnym;

b) innych aktów wykonawczych dotyczących:

(i) programów o znacznych skutkach;

(ii) wspólnej polityki rolnej i wspólnej polityki rybołówstwa;

(iii) środowiska, bezpieczeństwa lub ochrony zdrowia lub bezpieczeństwa ludzi, zwierząt lub roślin;

(iv) wspólnej polityki handlowej;

(v) opodatkowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

3. Procedurę doradczą stosuje się, co do zasady, do przyjmowania aktów wykonawczych nieobjętych zakresem ust. 2. Procedura doradcza może być jednak stosowana w należycie uzasadnionych przypadkach do przyjmowania aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 3

Przepisy wspólne

1. Przepisy wspólne zawarte w niniejszym artykule mają zastosowanie do wszystkich procedur, o których mowa w art. 4–8.

2. Komisję wspomaga komitet złożony z przedstawicieli państw członkowskich. Komitetowi przewodniczy przedstawiciel Komisji. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu komitetu.

3. Przewodniczący przedstawia komitetowi projekt aktu wykonawczego, który ma zostać przyjęty przez Komisję.

Z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków przewodniczący zwołuje posiedzenie nie wcześniej niż 14 dni od przedłożenia komitetowi projektu aktu wykonawczego oraz projektu porządku posiedzenia. Komitet wydaje opinię o projekcie aktu wykonawczego w terminie, jaki przewodniczący może wyznaczyć w zależności od pilności sprawy. Terminy są proporcjonalne i umożliwiają członkom komitetu wczesne i skuteczne przeanalizowanie projektu aktu wykonawczego oraz wyrażenie swoich opinii.

4. Do czasu wydania opinii przez komitet każdy jego członek może zaproponować poprawki, a przewodniczący może przedstawiać zmienione wersje projektu aktu wykonawczego.

Przewodniczący dokłada starań, aby znaleźć rozwiązania, które cieszą się możliwie największym poparciem w ramach komitetu. Przewodniczący informuje komitet o tym, w jaki sposób dyskusje i propozycje poprawek zostały wzięte pod uwagę, w szczególności w odniesieniu do tych propozycji, które w dużej mierze uzyskały poparcie w ramach komitetu.

5. W należycie uzasadnionych przypadkach przewodniczący może uzyskać opinię komitetu w drodze procedury pisemnej. Przewodniczący wysyła członkom komitetu projekt aktu wykonawczego oraz wyznacza termin na wydanie opinii w zależności od pilności sprawy. Przyjmuje się, że każdy członek komitetu, który przed upływem tego terminu nie sprzeciwia się projektowi aktu wykonawczego lub nie wstrzymuje się wyraźnie od głosowania nad nim, wyraża swoją milczącą zgodę w odniesieniu do projektu aktu wykonawczego.

O ile nie przewidziano inaczej w akcie podstawowym, procedura pisemna kończy się bez osiągnięcia rezultatu w przypadku gdy, przed upływem terminu, o którym mowa w akapicie pierwszym, zdecyduje o tym przewodniczący lub wniesie o to członek komitetu. W takim przypadku przewodniczący w rozsądnym terminie zwołuje posiedzenie komitetu.

6. Opinię komitetu zapisuje się w protokole. Członkowie komitetu mają prawo zażądać zaprotokołowania swojego stanowiska. Przewodniczący niezwłocznie przesyła protokół członkom komitetu.

7. W stosownych przypadkach mechanizm kontroli obejmuje przekazanie sprawy do komitetu odwoławczego.

Komitet odwoławczy na wniosek Komisji przyjmuje swój regulamin wewnętrzny zwykłą większością głosów wchodzących w jego skład członków.

W przypadku gdy komitet odwoławczy proszony jest o wydanie opinii, zbiera się on nie wcześniej niż 14 dni, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków, i nie później niż sześć tygodni po dniu przekazania sprawy. Bez uszczerbku dla ust. 3 komitet odwoławczy wydaje swą opinię w ciągu dwóch miesięcy od dnia przekazania sprawy.

Przedstawiciel Komisji przewodniczy komitetowi odwoławczemu.

Przewodniczący ustala datę posiedzenia komitetu odwoławczego w ścisłej współpracy z członkami komitetu, aby umożliwić państwom członkowskim i Komisji zapewnienie odpowiedniego poziomu reprezentacji. Do dnia 1 kwietnia 2011 r. Komisja zwołuje pierwsze posiedzenie komitetu odwoławczego w celu przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego.

Artykuł 4

Procedura doradcza

1. W przypadku gdy zastosowanie ma procedura doradcza, komitet wydaje swoją opinię, w razie konieczności w drodze głosowania. W przypadku głosowania do wydania opinii potrzebna jest zwykła większość głosów wchodzących w jego skład członków.

2. Komisja decyduje o tym, jaki projekt aktu wykonawczego ma zostać przyjęty, uwzględniając w jak największym stopniu wnioski płynące z dyskusji w ramach komitetu oraz wydaną opinię.

Artykuł 5

Procedura sprawdzająca

1. W przypadku gdy zastosowanie ma procedura sprawdzająca, komitet wydaje swoją opinię większością głosów określoną w art. 16 ust. 4 i 5 Traktatu o Unii Europejskiej, a w stosownych przypadkach, w art. 238 ust. 3 TFUE, w odniesieniu do aktów, które mają zostać przyjęte na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli państw członkowskich w ramach komitetu są wazone w sposób określony w tych artykułach.

2. W przypadku gdy opinia komitetu jest pozytywna, Komisja przyjmuje projekt aktu wykonawczego.

3. Bez uszczerbku dla art. 7, jeżeli opinia komitetu jest negatywna, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego. W przypadku gdy uważa się akt wykonawczy za konieczny, przewodniczący może przedstawić zmienioną wersję projektu aktu wykonawczego temu samemu komitetowi w ciągu dwóch miesięcy od wydania negatywnej opinii albo przedstawić do dalszej dyskusji projekt aktu wykonawczego komitetowi odwoławczemu w ciągu miesiąca od takiego wydania opinii.

4. W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja może przyjąć projekt aktu wykonawczego, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w akapicie drugim. W przypadku gdy Komisja nie przyjmie projektu aktu wykonawczego, przewodniczący może przedstawić komitetowi jego zmienioną wersję.

Bez uszczerbku dla art. 7 Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego w przypadku gdy:

- a) akt ten dotyczy opodatkowania, usług finansowych, ochrony zdrowia lub bezpieczeństwa ludzi, zwierząt lub roślin, lub ostatecznych wielostronnych środków ochronnych;
- b) akt podstawowy przewiduje, że projekt aktu wykonawczego nie może zostać przyjęty w przypadku gdy nie została wydana opinia; lub
- c) zwykłą większością głosów swoich członków komitet wyraził sprzeciw wobec jego przyjęcia.

W każdym z przypadków, o których mowa w akapicie drugim, jeżeli uważa się akt wykonawczy za konieczny, przewodniczący może przedstawić zmienioną wersję tego aktu temu samemu komitetowi w ciągu dwóch miesięcy od głosowania albo przedstawić do dalszej dyskusji projekt aktu wykonawczego komitetowi odwoławczemu w ciągu miesiąca od głosowania.

5. W drodze odstępstwa od ust. 4 następująca procedura ma zastosowanie do przyjmowania projektów ostatecznych środków antydumpingowych i wyrównawczych, w przypadku gdy komitet nie wydał opinii, a zwykłą większością głosów wchodzących w jego skład członków wyrażono sprzeciw wobec projektu aktu wykonawczego.

Komisja przeprowadza konsultacje z państwami członkowskimi. Nie wcześniej niż czterdzieści dni i nie później niż miesiąc po posiedzeniu komitetu Komisja informuje członków komitetu o wynikach tych konsultacji i przedstawia projekt aktu wykonawczego komitetowi odwoławczemu. W drodze odstępstwa od art. 3 ust. 7 komitet odwoławczy zbiera się nie wcześniej niż 14 dni i nie później niż miesiąc po przedłożeniu projektu aktu wykonawczego. Komitet odwoławczy wydaje swą opinię zgodnie z art. 6. Terminy określone w niniejszym ustępie pozostają bez uszczerbku dla potrzeby zapewnienia przestrzegania terminów określonych w stosownych aktach podstawowych.

Artykuł 6

Przekazanie sprawy do komitetu odwoławczego

1. Komitet odwoławczy wydaje swą opinię większością głosów przewidzianą w art. 5 ust. 1.

2. Do czasu wydania opinii każdy członek komitetu odwoławczego może proponować poprawki do projektu aktu wykonawczego, a przewodniczący może zdecydować, czy go zmienić.

Przewodniczący dokłada starań, aby znaleźć rozwiązania, które cieszą się możliwie największym poparciem w ramach komitetu odwoławczego.

Przewodniczący informuje komitet odwoławczy o tym, w jaki sposób dyskusje i propozycje poprawek zostały wzięte pod uwagę, w szczególności te propozycje poprawek, które w dużej mierze uzyskały poparcie w ramach komitetu odwoławczego.

3. W przypadku gdy opinia komitetu odwoławczego jest pozytywna, Komisja przyjmuje projekt aktu wykonawczego.

Komisja może przyjąć projekt aktu wykonawczego w przypadku gdy nie została wydana żadna opinia.

W przypadku gdy opinia komitetu odwoławczego jest negatywna, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego.

4. W drodze odstępstwa od ust. 3 w przypadku przyjmowania ostatecznych wielostronnych środków ochronnych, wobec braku pozytywnej opinii przegłosowanej większością głosów przewidzianą w art. 5 ust. 1, Komisja nie przyjmuje projektu środków.

5. W drodze odstępstwa od ust. 1 do dnia 1 września 2012 r. komitet odwoławczy wydaje opinię w sprawie projektu ostatecznych środków antydumpingowych lub wyrównawczych zwykłą większością głosów wchodzących w jego skład członków.

Artykuł 7

Przyjmowanie aktów wykonawczych w wyjątkowych przypadkach

W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 3 oraz art. 5 ust. 4 akapit drugi Komisja może przyjąć projekt aktu wykonawczego, w przypadku gdy ich niezwłoczne przyjęcie jest konieczne, aby uniknąć znaczących zakłóceń w działaniu rynków rolnych lub zagrożenia dla interesów finansowych Unii w rozumieniu art. 325 TFUE.

W takim przypadku Komisja natychmiast przedkłada przyjęty akt wykonawczy komitetowi odwoławczemu. W przypadku wydania przez komitet odwoławczy negatywnej opinii w sprawie przyjętego aktu wykonawczego Komisja natychmiast uchyla ten akt. W przypadku wydania przez komitet odwoławczy pozytywnej opinii lub niewydania żadnej opinii akt wykonawczy pozostaje w mocy.

Artykuł 8

Akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie

1. W drodze odstępstwa od art. 4 i 5 aktu podstawowego może przewidywać, że w przypadku konieczności uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby zastosowanie ma niniejszy artykuł.

2. Komisja przyjmuje akt wykonawczy mający natychmiastowe zastosowanie, bez wcześniejszego przedstawienia go komitetowi, i pozostający w mocy przez okres nieprzekraczający sześciu miesięcy, chyba że akt podstawowy stanowi inaczej.

3. Nie później niż 14 dni po przyjęciu aktu, o którym mowa w ust. 2, przewodniczący przedstawia go odpowiedniemu komitetowi w celu uzyskania jego opinii.

4. W przypadku gdy zastosowanie ma procedura sprawdzająca, jeżeli opinia wydana przez komitet jest negatywna, Komisja natychmiast uchyla akt wykonawczy przyjęty zgodnie z ust. 2.

5. W przypadku przyjmowania przez Komisję tymczasowych środków antydumpingowych lub wyrównawczych zastosowanie ma procedura przewidziana w niniejszym artykule. Komisja przyjmuje takie środki po konsultacjach z państwami członkowskimi lub, w przypadkach wyjątkowo pilnych, po ich poinformowaniu. W tym ostatnim przypadku konsultacje przeprowadza się najpóźniej w ciągu dziesięciu dni po powiadomieniu państw członkowskich o środkach przyjętych przez Komisję.

Artykuł 9

Regulamin wewnętrzny

1. Każdy komitet, zwykłą większością głosów wchodzących w jego skład członków i na wniosek swojego przewodniczącego, przyjmuje swój regulamin wewnętrzny w oparciu o regulamin standardowy, który ma zostać sporządzony przez Komisję po konsultacji z państwami członkowskimi. Taki regulamin standardowy zostanie opublikowany przez Komisję w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W zakresie, w jakim może to być konieczne, istniejące komitety dostosowują swoje regulaminy wewnętrzne do regulaminu standardowego.

2. Zasady i warunki publicznego dostępu do dokumentów oraz ochrony danych, które mają zastosowanie do Komisji, mają zastosowanie do komitetów.

Artykuł 10

Informacje o pracach komitetów

1. Komisja prowadzi rejestr prac komitetów, który zawiera:

a) wykaz komitetów;

b) porządki dzienne posiedzeń komitetów;

c) sprawozdania zbiorcze wraz z wykazami organów i organizacji, do których należą przedstawiciele wyznaczeni przez państwa członkowskie;

d) projekty aktów wykonawczych, na temat których komitety mają wydać opinię;

e) wyniki głosowania;

f) ostateczne projekty aktów wykonawczych po wydaniu opinii przez komitet;

g) informacje na temat przyjęcia ostatecznych projektów aktów wykonawczych przez Komisję; oraz

h) dane statystyczne dotyczące prac komitetów.

2. Komisja publikuje również corocznie sprawozdanie na temat pracy komitetów.

3. Parlament Europejski i Rada mają dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami.

4. Jednocześnie z przesłaniem ich członkom komitetu Komisja udostępnia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie dokumenty, o których mowa w ust. 1 lit. b), d) i f), informując je równocześnie o dostępności tych dokumentów.

5. W rejestrze publicznie udostępnia się odniesienia do wszystkich dokumentów, o których mowa w ust. 1 lit. od a)–g), a także informacje, o których mowa w ust. 1 lit. h).

Artykuł 11

Uprawnienia kontrolne Parlamentu Europejskiego i Rady

W przypadku gdy akt podstawowy został przyjęty zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, Parlament Europejski albo Rada mogą w każdym momencie wskazać Komisji, że w ich opinii projekt aktu wykonawczego przekracza uprawnienia wykonawcze przewidziane w akcie podstawowym. W takim przypadku Komisja dokonuje przeglądu projektu aktu wykonawczego, uwzględniając wyrażone stanowiska, oraz informuje Parlament Europejski i Radę o tym, czy zamierza podtrzymać, zmienić lub wycofać projekt aktu wykonawczego.

Artykuł 12

Uchylenie decyzji 1999/468/WE

Niniejszym traci moc decyzja 1999/468/WE.

Utrzymuje się skutki art. 5a decyzji 1999/468/WE na użytek istniejących aktów podstawowych, zawierających odesłania do tego artykułu.

Artykuł 13

Przepisy przejściowe: dostosowanie istniejących aktów podstawowych

1. W przypadku gdy akty podstawowe przyjęte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia przewidują wykonywanie uprawnień wykonawczych przez Komisję zgodnie z decyzją 1999/468/WE, zastosowanie mają następujące zasady:

- a) w przypadku gdy akt podstawowy zawiera odesłanie do art. 3 decyzji 1999/468/WE, zastosowanie ma procedura doradcza, o której mowa w art. 4 niniejszego rozporządzenia;
- b) w przypadku gdy akt podstawowy zawiera odesłanie do art. 4 decyzji 1999/468/WE, zastosowanie ma procedura sprawdzająca, o której mowa w art. 5 niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem art. 5 ust. 4 akapit drugi i trzeci;
- c) w przypadku gdy akt podstawowy zawiera odesłanie do art. 5 decyzji 1999/468/WE, zastosowanie ma procedura sprawdzająca, o której mowa w art. 5 niniejszego rozporządzenia, i uważa się, że akt podstawowy stanowi, że w przypadku braku opinii Komisja nie może przyjąć projektu aktu wykonawczego, jak przewidziano w art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b);
- d) w przypadku gdy akt podstawowy zawiera odesłanie do art. 6 decyzji 1999/468/WE, zastosowanie ma art. 8 niniejszego rozporządzenia;
- e) w przypadku gdy akt podstawowy zawiera odesłanie do art. 7 i 8 decyzji 1999/468/WE, zastosowanie mają art. 10 i 11 niniejszego rozporządzenia.

2. Artykuły 3 i 9 niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie do wszystkich istniejących komitetów do celów ust. 1.

3. Artykuł 7 niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie wyłącznie do istniejących procedur, które zawierają odesłanie do art. 4 decyzji 1999/468/WE.

4. Przepisy przejściowe określone w niniejszym artykule nie przesądzają o charakterze odnośnych aktów.

Artykuł 14

Przepisy przejściowe

Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na toczące się procedury, w ramach których komitet już wydał opinię zgodnie z decyzją 1999/468/WE.

Artykuł 15

Przegląd

Do dnia 1 marca 2016 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia, w razie potrzeby wraz ze stosownymi wnioskami ustawodawczymi.

Artykuł 16

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 lutego 2011 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

MARTONYI J.
Przewodniczący